

Qəhrəman yetişdirən ANA

“Azərbaycan müəllimi” qəzetiinin Bakı Şəhəri üzrə Təhsil İdarəsi ilə birgə layihəsinin növbəti şəhid anası müəllim qonağı Lalə İsmayılovadır. O, Albalıq yaşayış massivində yerləşən 322 nömrəli tam orta məktəbin müəllimidir. 30 ilə yaxındır müəllim adını daşıyan Lalə xanım son 3 ildə ikinci bir şərəfli status ilə - şəhid anası olmasına da tanınır. Lalə İsmayılova 1975-ci ildə Bakının Buzovna kəndində anadan olub. M.F.Axundov adına (indiki Bakı Slavyan Universiteti) Rus dili və ədəbiyyatı universitetini bitirib. 1996-ci ildən müəllim işləyir.

Müəllim yolу

“Peşəmi çox sevirəm, şagirdlərimlə qürur duyuram. Aralarında bir çox peşə sahibləri var. Hər biri cəmiyyətdə özünə mövqə tutub, uğur qazanıb”, - deyən Lalə İsmayılova, müəllimlərdən gúc, ilham alan müəllimdir: “Rus dili müəllimimi sevdiyim üçün məhz bu peşəni seçdim. Mənim sevimli müəllimim də şəhid anası idi. 1992-ci il şəhidi Emin Əliyevin anası İbadət Əliyeva ilə müəllimliyi sevdim, məhz onun kimi rus dili müəllimi olmaq istədim”.

Lalə müəllim deyir, indi şagirdləri də onu sevir, onun kimi müəllim olmaq isteyirlər: “Şagirdlərim arasında müəllimliyi seçeneklər çox olub. Hazırda mənimlə çiçin-ciçinə işləyən həmkarlarım arasında da keçmiş şagirdlərim var. Məsələn, məktəbimizdə Azərbaycan dili və ədəbiyyat müəllimi işləyən, həm də dərs hissə müdürü olan İlahə Hacıyeva hər zaman qeyd edir ki, mənə baxıb müəllim olub. Sadəcə İlahə müəllim yox, keçmiş şagirdlərimin çoxu məni unutmurlar. Onların arasında qazilərimiz də var. İndi də sadəcə keçmiş müəll-

Evdə övladı, sinifdə şagirdi kimi tərbiyə verdi

lim kimi yox, şəhid anası kimi keçmiş şagirdlərimin, xüsusən qazi məzunlarımızın diqqətindəyəm. Məni unutmur, tez-tez ziyarət edirlər. Məktəbimizin rəhbərliyindən və kollektivimizdən də diqqət görürəm. On ağır günlərimdə məhz onlar yanında oldular”.

Qeyd edək ki, yeganə oğlu Vüsəl İsmayıldə 322 nömrəli tam orta məktəbdə Lalə müəlliminin şagirdlərinindən biri olub. Vüsəli 2001-ci ildə məktəbə göndərən ana sonra onu eyni məsuliyyət, eyni qururla Vətənin müdafiasının yollayıb: “322 nömrəli tam orta məktəbin şagirdi oldu. Məktəbi bitirdikdən sonra hərbi xidmətə yollandı. O hərbi xidmətdə olanda Vətən müharibəsi başladı, əsgər yoldaşları ilə birlikdə cəbhəyə yollandı”.

**Vüsəlin bir aylıq döyüş
yolu müəllim anasının bir
ömürlük qürur tarixidir**

2019-cu ilin oktyabrında hərbi xidmətə yollanan Vüsəl tezliklə əsgər dostlarının sevimlisinə çevrilib. 1 il sonra müharibədə yaşıdları onun əsgər yoldaşları ilə dostluğunun qürur dolu sınağı olub. Belə ki, müharibə

başlayandan bir ay sonra, oktyabrın 21-də Xocavənddə gedən döyüşlərə qatılıblar. “Dündükü” deyilən ərazi də əsgər yoldaşları ilə mərəzə qaldıqları atəş onlar üçün sıradan hücum idi. Müharibə başlayandan bəri artıq neçə belə hücumun qarşısını almışdılar, bəlkə bunu özləri də xatırlamırdılar. Ona görə nə bu hücum gözlərini qorxutdu, nə də biri-birinin ardınca yaralanmalı. Yaralarla məlhəm, axan qana sarğı lazım idi. Yardım onların köməyinə vaxtında çatıb. Yaralıları aparmağa gələnlərə

Vüsəl da kömək edib. Əsgər yoldaşlarını öz əli ilə maşına mindirib hərbi hospitala yola salıb. Aldığı yara gözünə görünməyib. Vüsəla da yarasını xatırladaraq yardım təklif edilib. Amma o getməkdən imtina edərək yardımına daha çox ehtiyacı olan, yarası daha ağır olan silahdaşlarının xəstəxanalara çatdırılmasının lazım olduğunu deyərək öz yerinə başqa əsgər yoldaşını mindirib. Növbəti yardım maşınının gəlməyini gözləyib. Bu yardım gələnə qədər o, çoxlu qan itirib. Sadəcə qan deyil, zamanını, həyatını da. İkinci yardım maşını da gəlib, amma Vüsəli hospitala sağ-salamat çatdırı bilməyib...

Lalə müəllim üçün zaman 2020-ci il oktyabrın 21-də dayanıb: “Oktyabrın 17-si doğum günü idi, 19 yaşı tamam oldu. Ayn 21-də şəhid oldu”.

Vüsəl oktyabrın 23-də elə doğulduğu Buzovna qə-